

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ, ΕΧΕΙ ΠΟΙΝΙΚΟ ΜΗΤΡΩΟ !!

Ο πρέσβης των ΗΠΑ στην Άγκυρα Τομ Μπαράκ, ο οποίος κατηγορείται από γερουσιαστές και βουλευτές της χώρας του ότι εξυπηρετεί τα συμφέροντα της Τουρκίας και όχι της χώρας του, αφήνοντας υπονοούμενα για χρηματισμό, ως μη όφειλε, τη 19η Μαΐου, Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου για την Ελλάδα και Ημέρα Ατατούρκ, Νεολαίας και Αθλητισμού για την Τουρκία, έκανε την παρακάτω ανάρτηση στην πλατφόρμα X:

«Σε αυτήν την ιδιαίτερα σημαντική Ημέρα Ατατούρκ, Νεολαίας και Αθλητισμού, εκφράζουμε τους πιο θερμούς μας χαιρετισμούς προς τον μεγάλο τουρκικό λαό. Ο Ατατούρκ, ο οραματιστής ιδρυτής και σπουδαίος ηγέτης της Τουρκίας, τίμησε με βαθιά πίστη την ενέργεια και τον δυναμισμό των νέων ανθρώπων για να χτίσουν έναν καλύτερο κόσμο. Η πίστη του Ατατούρκ αντηχεί βαθιά και σήμερα.

Η Τουρκία στέκεται ως ζωτικός στρατηγικός σύμμαχος και σταθερός εταίρος – για το δικό της ζωντανό έθνος, για τη σταθερότητα της περιοχής, για μια αξιόπιστη γέφυρα πάνω από σύνθετα ζητήματα και περιοχές, και για τις Ηνωμένες Πολιτείες και την αδιάλειπτη αφοσίωσή τους στην ειρήνη μέσω ισχύος και ευημερίας.

Μέσα από κοινές προκλήσεις και ευκαιρίες η διαρκής φιλία μας συνεχίζει να φέρνει ελπίδα στην περιοχή και πέρα από αυτήν».

Την ίδια ημέρα, η πρέσβειρα των ΗΠΑ στην Ελλάδα Kiberly Guilfoyle δεν φρόντισε να κάνει μια δήλωση για τη Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, ούτε φρόντισαν οι συνεργάτες της στην πρεσβεία, αλλά και οι Έλληνες φίλοι της να της επισημάνουν ότι μετά τη δήλωση Μπαράκ η σιωπή της μπορεί να εκληφθεί από την ελληνική κοινή γνώμη ως προσβολή και ως μονομερή στήριξη των ΗΠΑ στους αδίστακτους γενοκτόνους της Άγκυρας, του παρελθόντος και του παρόντος.

Το φράγμα της σιωπής και της ντροπής του συναγελασμού με τους γενοκτόνους έσπασε ο Ισραηλινός αρθρογράφος Shay Gal με ανάρτησή του στην πλατφόρμα X. Μια ανάρτηση που πρέπει να κάνει πολλούς διανοομένους και αρθρογράφους στην Ελλάδα να ντρέπονται.

Ακολουθεί η ανάρτηση:

«19 Μαΐου δεν είναι μόνο μια ελληνική μέρα πένθους. Είναι η μέρα που ο χάρτης της Άγκυρας μπαίνει στη δίκη.

Ο Πόντος δεν ήταν μια υποσημείωση. Η Σμύρνη δεν σβήστηκε από την Izmir. Η Τραπεζούντα αναπνέει ακόμη κάτω από την Trebizond. Η Αμισός κάτω από τη Samsun. Η Κερασούντα κάτω από την Giresun. Τα Κοτύωρα κάτω από την Ordu. Η Κωνσταντινούπολη κάτω από την Istanbul.

Αυτά τα ονόματα δεν είναι νοσταλγία. Είναι αποδείξεις. Αυτό είναι το θυσιαστήριο της 19ης Μαΐου.

Η Τουρκία τη γιορτάζει ως την αρχή του εθνικού αγώνα του Ατατούρκ. Ο Πόντος τη θυμάται ως το πιστοποιητικό θανάτου του. Αλλά το βαθύτερο έγκλημα δεν είναι η ημερομηνία. Είναι ο μύθος.

Για να δημιουργήσει ένα τεχνητό έθνος, που διεκδικεί τουρανική καθαρότητα, η Άγκυρα έπρεπε να σβήσει την Ανατολία που αποδείκνυε το αντίθετο.

Το κράτος δεν σκότωσε μόνο «ξένους». Κατάπιε τους λαούς που αποτελούσαν την κοινωνία του.

Ελληνική Ανατολία. Αρμενική Ανατολία. Ασσυριακή Ανατολία. Κουρδική Ανατολία. Λαζική, Γεωργιανή, Τσερκέζικη, Εβραϊκή και Αραβική Ανατολία. Οι μάρτυρες έπρεπε να εξαφανιστούν γιατί αποκάλυπταν την απάτη.

Ένα τοπωνύμιο είναι ένα αρχείο. Ένα επώνυμο είναι μια ομολογία. Μια οικογενειακή σιωπή πιο ισχυρή από ένα κρατικό αρχείο. Η Άγκυρα δεν μετονόμασε μόνο πόλεις. Ακολούθως μετονόμασε ανθρώπους.

Οι γιαγιάδες έγιναν φήμες. Οι παππούδες έγιναν παραλείψεις. Οι εκκλησίες έγιναν τρόπαια. Οι γλώσσες έγιναν ψίθυροι στην κουζίνα. Τα χωριά έγιναν συντεταγμένες κάτω από τουρκικές πινακίδες.

Ο παντουρανισμός είναι το ψέμα: πάρε τη γλώσσα τους, πρόσθεσε βέλη, εμβολίασε προγόνους, σβήσε τους βαπτισμένους, τους απορροφημένους, τους δολοφονημένους, τους μετονομασμένους και τους ανώνυμους, και μετά πες το αποτέλεσμα πεπρωμένο.

Γι' αυτό ο Πόντος μετράει. Δεν ήταν μόνο θύμα. Ήταν απόδειξη. Και η απόδειξη έπρεπε να καταστραφεί.

Η Ελληνική Γενοκτονία δεν ήταν μόνο ο φόνος των Ποντίων Ελλήνων. Ήταν η καταστροφή ενός πολιτισμού: Πόντος, Ιωνία, Καππαδοκία, ανατολική Θράκη, Σμύρνη.

Η μέθοδος ήταν απλή: σκότωσε τον κόσμο, άδειασε τα χωριά, κατάσχεσε τις εκκλησίες, σίγασε τα σχολεία, πάρε τα σπίτια, μετονόμασε τον χάρτη και μετά κατηγόρησε τους νεκρούς για πρόκληση.

Γι' αυτό η Άγκυρα εξακολουθεί να πανικοβάλλεται όταν επιστρέφουν τα παλιά ονόματα. Ένα όνομα ξανανοίγει τον φάκελο. Ένα όνομα σπάει το άλλοθι.

Και υπάρχει κάτι ακόμη πιο σκοτεινό. Η σύγχρονη Τουρκία δεν γεννήθηκε από έναν απολυμαντικό μύθο της Κεντρικής Ασίας. Η Ανατολία ήταν Ελληνική, Αρμενική, Ασσυριακή, Κουρδική, Λαζική, Γεωργιανή, Τσερκέζικη, Εβραϊκή και Αραβική πριν η Άγκυρα τη συμπίεσει σε μια κρατική ορθοδοξία.

Πολλοί πολίτες της σημερινής Τουρκίας κουβαλούν την καταγωγή, τα επώνυμα, τις οικογενειακές σιωπές και τις βαπτισμένες αναμνήσεις των ίδιων των λαών που το κράτος προσπάθησε να σβήσει. Γι' αυτό ό,τι έκανε ήταν και ιστορικός κανιβαλισμός.

Ένα κράτος έφαγε το δικό του παρελθόν και μετά ονόμασε την πέψη οικοδόμηση του έθνους.

Αρμένιοι, Ασύριοι, Έλληνες του Πόντου και της Μικράς Ασίας. Η Σμύρνη στις φλόγες. Τα αδειασμένα χωριά. Οι μετονομασμένες πόλεις. Οι εκκλησίες που έγιναν τρόπαια. Τα αρχεία κλειδωμένα, χλευασμένα και αρνούμενα.

Αυτό δεν είναι μια τραγωδία που κληρονόμησε η Τουρκία. Είναι ο κατάλογος εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας της Άγκυρας. (Σημ. CHC. Δίκαια ο μεγάλος στοχαστής Νεοκλής Σαρρής είπε «*Η Τουρκία δεν έχει Ιστορία, έχει Ποινικό Μητρώο*»)

Και ο κατάλογος δεν έκλεισε το 1923. Επέστρεψε στην Κύπρο το 1974, όταν η εισβολή έγινε κατοχή.

Επέστρεψε εναντίον των Κούρδων ως πολιτική: κατεστραμμένα χωριά, αναγκαστική εκτόπιση, κατάσταση έκτακτης ανάγκης και απαγόρευση της Κουρδικότητας. Το μάθημα δεν είναι μίσος. Το μάθημα είναι η μη εξουσιοδοτημένη μνήμη.

Γιατί ο Χίτλερ κατάλαβε τη χρησιμότητα των ξεχασμένων εγκλημάτων. Η φράση που του αποδίδεται πριν από την εισβολή στην Πολωνία καίει ακόμη μέσα στην Ιστορία: «*Ποιος, εξάλλου, μιλάει σήμερα για την εξόντωση των Αρμενίων;*»

Εμείς μιλάμε. Για κάθε σβησμένο όνομα. Για κάθε λαό που η Άγκυρα προσπάθησε να θάψει κάτω από μια νέα πινακίδα.

Δεν θυμόμαστε για τους νεκρούς. Θυμόμαστε για τους ζωντανούς και για εκείνους που θα επαναλάμβαναν τα εγκλήματά τους αν ο κόσμος τούς έδινε την εντύπωση ότι η αμνησία είναι ατιμωρησία και η μνήμη μπορεί να δολοφονηθεί κι αυτή».